

hensyn til den praktiske anvendelse af bestemmelsen henvises til *betænkningen*, side 104.

Særlige regler for registrering og videregivelse

Lovens almindelige regler om registrering og videregivelse suppleres på en række punkter af særlige regler.

I lovens § 3, stk. 6 og 7, er således fastsat regler om, at oprettelse af registre med henblik på at advare andre mod forretningsforbindelser med eller ansættelsesforhold til en registreret kun må finde sted efter forudgående tilladelse fra Registertilsynet. Reglerne er nærmere omtalt i *betænkningen*, side 118 f.

Endvidere fremgår det af lovens § 3, stk. 8, at justitsministeren efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet kan fastsætte, at nærmere angivne registre helt eller delvis undergives reglerne i kapitel 3 (om kreditoplysningsbureauer), og at bestemte typer oplysninger ikke må indgå i de pågældende registre. Justitsministeriet har i medfør af denne bestemmelse fastsat bekendtgørelse nr. 122 af 11. marts 1988 om pengeinstitutters videregivelse af kreditoplysninger. Se herom *betænkningen*, side 100. Der er endvidere i medfør af § 3, stk. 8, udstedt bekendtgørelse nr. 523 af 11. august 1986 om virksomheder, der erhvervsmæssigt yder bistand ved stillingsbesættelse. Der henvises nærmere til *betænkningen*, side 119 f, hvor reglerne i bekendtgørelsen er gennemgået.

I loven er der tillige fastsat særlige regler om registrering og videregivelse af oplysninger om personnummer, jf. lovens § 4 a. Ifølge bestemmelsens stk. 1 må oplysninger om personnummer kun registreres, når betingelserne i § 3, stk. 2, er opfyldt. Efter stk. 2, må registrerede oplysninger om personnummer kun videregives, når betingelserne i § 4, stk. 2, er opfyldt, og når videregivelsen er af afgørende betydning for at sikre en entydig identifikation af den registrerede eller videregivelsen kræves af en offentlig myndighed. Udover at videregivelse af oplysningerne skal være et naturligt led, stilles således yderligere det krav, at videregivelsen skal sikre en entydig identifikation. I *betænkningen*, side 100 f er redegjort nærmere for bestemmelserne i § 4 a, herunder for Registertilsynets praksis.

I loven er desuden indeholdt særlige regler om videregivelse af oplysninger til brug ved markedsføring, jf. lovens § 4 b. Efter bestemmelsen må virksomheder ikke videregive registrerede oplysninger om forbrugere til andre virksomheder til brug ved markedsføring, jf. stk. 1. Videregivelse kan dog ske, såfremt betingelserne i § 4 er opfyldt, og den virksomhed, som ønsker at videregive oplysningerne, ved kundeforholdets be-

gyndelse eller på et senere tidspunkt har givet den registrerede tydelig skriftlig meddelelse om, at videregivelse kan finde sted, og den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til videregivelsen, jf. stk. 2. Efter stk. 3 skal meddelelsen som nævnt i stk. 2 indeholde oplysning om, til hvilken type virksomhed oplysningerne agtes givet. Der er redegjort nærmere for rækkevidden af lovens § 4 b i *betænkningen*, side 104 f.

Også særlige regler om registrering af telefonnumre er indeholdt i lov om private registre, jf. lov om private registre § 7 f. Af bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., følger, at virksomheder m.v. som udgangspunkt ikke må foretage automatisk registrering af, til hvilke telefonnumre der er foretaget opkald fra virksomhedens telefoner. Dette gælder, uanset om opkaldet foretages fra en virksomheds fast installerede telefoner eller virksomhedens mobile telefoner. Registrering kan dog uanset bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., ske, såfremt Registertilsynets forudgående tilladelse indhentes i tilfælde, hvor afgørende hensyn til private eller offentlige interesser taler herfor, jf. stk. 1, 2. pkt.

Efter stk. 2 gælder bestemmelserne i stk. 1 dog ikke, hvis andet følger af lov eller for så vidt angår de koncessionerede telefonselskabers registrering af, til hvilke telefonnumre der er foretaget opkald, enten til eget brug med henblik på opkrævning af betaling eller til brug ved teknisk kontrol. Forbudet gælder således ikke, hvor adgangen til registrering af telefonnumre følger af f.eks. retsplejelovens bestemmelser om efterforskningskridt i straffesager.

For en nærmere beskrivelse af reglerne i lovens § 7 f, herunder anvendelsen i praksis af bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., henvises til *betænkningen*, side 101-103.

Herudover er der i lovens kapitel 3 fastsat en række særlige regler om kreditoplysningsbureauer.

I kapitlet er således indeholdt særlige regler om anmeldelse til Registertilsynet af kreditoplysningsvirksomhed (§ 8), om betingelserne for behandling af oplysninger, herunder hvilke oplysninger der må behandles (§§ 9 og 12), om underretning af de personer, der optages i kreditoplysningsbureauers registre samt om disses ret til registerindsigt (§§ 10 og 11), og om berigtigelse og sletning af urigtige eller vildledende oplysninger (§§ 13-15). Endelig er der fastsat særlige regler om overdragelse eller overgivelse i øvrigt af kreditoplysningsbureauers registre (§ 16).

De ganske omfattende regler er beskrevet i *betænkningen*, side 105-118.

Lovens kapitel 4 indeholder særlige regler om adresserings- og kuverteringsbureauer.